

Валдес - Самотни мъже

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Рождени балкани и полета, раснали по ниви и гори,
ние бяхме весели момчета, весели, безгрижни и добри.
Скитахме сред биволи и крави, яздихме разсърдени коне
и остана в нас добри авери, никой да не свежда рамене.

Припев:

Не исках, не, не бях достатъчно коварен, за да се харесам тук на всички, за да се харесам аз на вас,
не исках, не, не бях достатъчно и подъл, за да се харесам тук на всички, не исках.

Не, не искам твоя глас да чувам, тъй душа под нечий уста,
моя дух отдавна не лудува, трудно нощем мога да заспя.
Знам какво в живота се обича, към кого открадна слово сред
и за туй не чакай да изричам, думи, обяснения в любов.

Припев:

Не, не искам нищо, нито мога, нямам сили обич да ти дам,
имаш спомен, спомен, зад гърба е, нежен спомен, мой последен блян.
Ти ще дойдеш, но ще бъде късно, късно аз ще бъда в гроб студен,
ще сънуваш букви вместо устни, ще прегръщаш кръста вместо мен.

Припев: